

De Hamas-aanval op Israël was ook bedoeld om het Westen te destabiliseren, net als 9/11

Posted on 17 juni 2025 by Bart Collard

Op 7 oktober 2023 werd Israël grootschalig aangevallen door Hamas. Ruim duizend mensen werden op brute wijze vermoord, 250 anderen werden ontvoerd naar Gaza. De ernst van deze aanslagen was ongekend; het ging hier om de meest impactvolle gewelddadigheden tegen het joodse volk sinds de Tweede Wereldoorlog.

De aanslagen vonden plaats om twee redenen. In de eerste plaats ter vernietiging van de joden en hun staat, [conform de islamitische 'heilige bronnen'](#). In de tweede plaats omwille van Irans strijd met Saoedi-Arabië om de grootste islamitische macht te worden. Israël en Saoedi-Arabië voerden vergevorderde gesprekken om Israël te laten erkennen door de soennitische grootmacht. Als dat zou slagen, zou Israël waarschijnlijk zaken kunnen doen met meerdere islamitische landen. Het zou de geopolitieke positie van het sjiiitische Iran ernstig hebben verzwakt.

Iran en Hamas wisten dat Israël wel moest reageren op de aanslagen van 7 oktober,

en wel op zo'n manier dat de relatie met Saoedi-Arabië opnieuw verstoord zou raken; dat laatste land is namelijk zeer bekommerd om het lot van de Palestijnen, hun medemoslims. De aanslagen van 7 oktober lijken versneld te zijn uitgevoerd. Hezbollah, eveneens een proxy van Iran, had eigenlijk ook moeten meedoen, maar wist mogelijk niet vooraf op welke datum de aanslagen zouden plaatsvinden. En inderdaad, door de Israëlische reactie op de aanslagen kwamen de onderhandelingen met Saoedi-Arabië stil te liggen.

'Queers for Palestine'

Maar er is ook nog een derde, minder frequent genoemde reden voor de aanslagen van 7 oktober 2023. Iran en Hamas wilden de liberale democratische rechtsstaten in het Westen en de westerse coalities destabiliseren. De aanslagen van 10/7 in Israël waren zo gezien het equivalent van de aanslagen op 9/11 in Amerika, toen Al Qaida 'de grote Satan' in eigen land een enorme slag toebracht.

Toen de stofwolken van 11 september 2001 waren opgetrokken, ontstond discussie over welke reactie moest volgen. Het werd *The War on Terror*, die leidde tot grote verdeeldheid in Amerika. Politiek links schreeuwde moord en brand over discriminatie en racisme. Islam was immers liefde; de terroristen hadden hun eigen godsdienst compleet verkeerd begrepen. De oorlog tegen het terrorisme paste in het patroon van het westerse kolonialisme, zo werd gezegd. Ook na de *War on Terror* bleven dit de speerpunten van het debat. Het sentiment waaide zelfs over naar Europa.

Ook in Nederland werd door linkse activisten – gesteund door veel journalisten en politici – betoogd dat het Westen corrupt en verrot was, gefundeerd op de kapitalistische koloniseringsdrang van oude blanke (in hun woorden 'witte') mannen die xenofob en racistisch waren. Er zou sprake zijn van intersectionaliteit: alle vormen van kwaad en onderdrukking hadden met elkaar te maken. Transgenders, vrouwen (als je dat woord nog mocht gebruiken), 'mensen van kleur', gehandicapten en niet-westerse cultuuruitingen werden stelselmatig onderdrukt. Protesten tegen Israël, tegen klimaatverandering, tegen multinationals, tegen de PVV en tegen een strenger migratiebeleid kregen zo hetzelfde ideologische fundament. De ayatollahs in Iran en ook de leiders van veel andere anti-westerse landen moesten zich bijna dood hebben gelachen, zeker toen bij de protestacties demonstranten opdoken die zich bekend maakten als '*queers for Palestine*'.

Hamas keek mee en maakte gretig gebruik van de zwakte van het Westen. Op 18 mei 2024 sprak Khaled Mashal, een van de leiders van Hamas met als portefeuille 'buitenland', op een [conferentie](#) van de Moslimbroederschap in Turkije. Hij prees de aanslagen van 7 oktober en bedankte in zijn speech de westerse studenten: *'We thank the great student flood, which emerged from the American, European, and Western universities, and has reached all the countries of our nation. We are grateful for the spirit that we have witnessed in our nation, and in humanity as a whole. We are grateful to the free people of the world.'*

Drie maanden later, op 20 augustus 2024, plaatste een journalist van Al-Jazeera een [video](#) van Mashal op sociale media. De Hamas-leider riep daarin iedereen op om te gaan participeren in de *'Al-Aqsa Flood, in the practical jihadi and military sense'*. Met geweld dus. Mashal richtte zich ook opnieuw specifiek tot westerse studenten: *'In a few days, the academic year will start again at the universities worldwide. [...] I call upon the student leaders in our Arab and Islamic countries, as well as in the East and the West, to renew the student movement in the broadest scope, in order to stop this criminal aggression. You should be proud of yourselves, oh youths of our nation and the free people of the world.'*

De reactie van veelal linkse studenten en academici in Nederland is precies wat Hamas wilde bereiken met de aanslagen van 7 oktober: vernietiging van het Westen van binnenuit. Soms hoeft er geen schot te worden gelost om een samenleving te ontwrichten.

Soft, naïef en zelfdestructief

Ook de recente boottocht richting Gaza van Greta Thunberg past in het plaatje, net als de pro-Palestijnse 'March to Gaza'. Deze activisten werden in Egypte bekogeld en aangevallen, hoewel ze nog probeerden agenten van een mobiele eenheid aan te spreken op hun islamitische gezindheid. Meer dan opgetrokken wenkbrauwen leverde het niet op. Egypte is dan wel overwegend een islamitisch of zelfs orthodox-islamitisch land, maar van jihad en terrorisme moet de overheid niets hebben. Dat is overigens een lijn die veel islamitische overheden trekken. De Nederlandse 'zorgaanpak', zo heb ik in moslimlanden al vaak vernomen van hooggeplaatste militairen en politieagenten, staat bekend als soft, naïef en zelfdestructief.

Het is precies die zelfdestructieve component waar Iran en Hamas gebruik van maken. De woke-academici en -activisten wonen in vrije en veilige westerse landen.

Het zijn rebellen die nog nooit in de loop van een wapen hebben gekeken, maar een intrinsieke behoefte lijken te voelen om 'goed te doen'. Toch steunen ze onderdrukkende islamitische regimes. Hoe kan dat?

Slachtofferrol voor moslims

Een postmaterialistisch wereldbeeld en ook cultuurrelativisme spelen waarschijnlijk een grote rol. Er mag in die visie geen rangorde zijn: vrijheid in Iran is hoogstens 'anders' dan vrijheid in Israël, maar het ene land kan nooit beter zijn dan het andere. Wat wellicht ook meespeelt, is dat het verlenen van steun aan een ogenschijnlijk 'zwakkere' partij de eigen status verhoogt en kan resulteren in een maatschappelijke heldenrol.

Iran en de islamitische terroristen kennen de zwakte van het Westen. Met de aanslagen van 10/7 in Israël hebben ze die zwakte verder willen uitbuiten, zoals Al Qaida en haar bondgenoten dat op 9/11 deden met de aanslagen in de VS. Iran wist dat Israël moest reageren en dat de Israëlische reactie voor chaos en polarisatie in het Westen zou zorgen. Iran wist ook dat de islam daarmee in een slachtofferrol kon kruipen, of wellicht beter gezegd: dat westerse apologeten de islam met een fluwelen handschoen in een slachtofferrol zouden duwen. En dat moet vervolgens zorgen voor meer ruimte voor de islam in het Westen, meer islamisering en dus ook meer haat tegen Israël en de joden.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [**HIER**](#). Hartelijk dank!